

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Januárius' 20-dikán, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Gróf Zichy Ferraris Victor Urat János Fő Hertzeg Vasas Regimentjében Ts. K. Kapitányt Ts. K. Aranykultsosává kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott a' m. e. Dec. 23-kán költ Fels. végzése által meghalálozott Báró Sigenthal helyébe, Gróf Hardegg Ignácz Feldmarsall Lieutenant Urat és eddig Galitziában Kommandírozó Generált a' Ts. K. Udvari Tanács Vice Praesidensévé; Báró Lederer Ignácz Urat Lovasság Generálját és eddig a' Lombard-Velentzei Királyságban Kommandírozó Generált, Galitziában Kommandírozó Generált és Olmützi Vár Kommandánst Lombard-Velentzei Kommandírozó Generállá; ismét Dec. 30-kán költ Fels. végzése által Báró Kutschera János Feldmarsall-Lieutenant Urat, Ő Felsége General-Adjutánsát Hadi Tárnokká: Gróf Klebersberg János Urat, Morva Országban ideigvaló Kommandírozó Generált és Gróf Hardegg Ignácz Urat az Udv. Tanács V. Praesidensét Lovasság Generálokká kegyelmesen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Követek Kamarájának Jan. 4-én tartott Ülésében Dupont de l' Eure

ollyan Civillistát javasol, melly egy, nagy népnek képét viselő, de minden pompa és hiúság nélkül való Királyhoz méltán hozzá illjék, — egy olyan Királyhoz, a' ki az Országnek minden tagjai helyett uralkodjék, és ki az okos takarékoságban 's az egyszerűségben mindenek előtt jó példával menjen elől, — és azt hiszi, hogy a' Királynak házi szükségeire 12 Millio frank tökéletesen elég. Abban az esetben ha szerentsétlenségéből a' Korona Dotatiói úgy találnának maradni, mint most vagynak, és a' Király az azokból való jövedelmet, tulajdon jószágainak jövedelmével és azzal a' fizetéssel, melly néki, mint nem uralkodott Orleáni Hrgnek adódott, öszveköti, a' fent nevezett beszélő a' Civillistát 6 millio — ha pedig a' Korona Dotatióit csak a' Tuilerie, Louvre, Eliseé Bourbon, Palaisroyal, St Cloud és Fontainebleau nevű Paloták fogják tenni, 9 Millio Frankra határozza. Ugyan ez, a' Korona Hrg házi szükségeire 500,000 Frankot ítél, mellyet annak megházasodása esetében megkötöttet. Ezután a' közönséges Tanításra ügyelő Minister állott fel, a' ki minekutánna, emlékezteivén a' Kamarát arra, hogy most olyan Institutióról van szó, mellytől a' Korona méltóságának megalapítása függ, azt nyilatkoztatta volna ki, hogy az ő fejében sem kö-

zönséges társasági Civillista, sem közönséges társasági Királyság nem fér, az arról (Civillistáról) való különböző vélekedéseket vizsgálta meg, azt mondván: hogy a' Republikanusok, kik a' Királyban tsak Elölülöt akarnak látni, talán 500,000 vagy legfeljebb egy millió, — a' X Károly követői 4—5 Millio frankra voksolnak, a' Juliusi Constitutionalis Magános uralkodás Charta, és Király baráti pedig, a' Királynak betsületes és illendő Civillistát adnak. Az ezután következő beszédében talált a' Minister olyan kifejezéssel élni, melly (a' mint már a' közelebbi kiadott Kurírban megjegyződött) a' Kamarának, mind a' két oldalát megbontránkoztatván, nagy zúgásra és szóvítatásra adott alkalmatosságot. Ezt mondván nevezetesen Montalivet: „hogy ha a' pompa Fejedelem palotáját oda hagyná, „azonnal messze távoznék az, annak „alattvalóinak házaitól is,“ erre Marchal Ur tüstént egész tüzzel jelenté ki: hogy Frantzia Országban alattvalók nintsenek! Dupin: úgy de van Király! Clerc-Lasalle alattvalók semmi esetre nintsenek! Marchal; azok, a' kik Királyt tesznek, nem alattvalók! de Ludre- Frantzia Országban tsak polgárok vagynak. Montalivet-et, a' ki elébbeni kifejezését ismét megújítja, még sokkal nagyobb lármával halgatattják el. Mind jobb, mind bal felől ezen szavak hallatnak: már ez a' Kamarának és Nemzetnek nyilván való és gyalázatos megtapodása. Rendre vigyázzon a' Minister! Marchal: ezen nevezet ellen: alattvalók, protestalunk. Thierry-Ponx: Menjen az Ur Spanyol Országba, ott vagynak alattvalók. Cabet: X-dik Károlynak voltak alattvalói. — A' láрма mind inkább nevedik. — Montalivet folytatni akarja beszédét. Laboissiere köz-

be szól, hogy szavát húzza vissza. — A' Praesidens semmi módon nem tudván a' rendet vissza állítani, az ülést felfüggeszti. A' Követek Bürójokba eloszlának. — Egy óra múlva ismét vissza jönnek. Montalivet nem foghatja meg, mi okozhatta az említett nagy zenebonát. Az egész dolog attól függ, a' mint veszi az ember a' kifejezést: Minden Frantzia, — úgymond a' Minister — egyenlő egymásra nézve, — egyenlő a' Törvény előtt. A' Király úgy lebeg az egész Nemzet felett, mint egy Principium, és ez a' Principium a' Chártában van. Az ő állásához képest minden Frantzia lelyebb áll, és ebben a' tekintetben lehet mondani, hogy ezek annak alattvalói. — Jobbfelől: ez a' szó: alattvaló, a' Chártában nints. — Sok tagok kiáltják: húzza vissza az Ur mondását, Mauguin: A' törvénynek igen is — de semmi féle egyesszemélynek mi alattvalói nem vagyunk. — A' két oldalon lévő tagok erőssen sürgetik, hogy a' Minister szavát húzza vissza. Grammont: állanak a' Ministerek ezen szó mellett. Laffitte: ez contra revolutio. Clerc-Lasalle: a' Ministert addig meg nem halgatjuk, mig szavát vissza nem húzza. — A' zenebona nevedik. Montalivet: kérem, vegyék gondolóra az Urak... kiáltás mindenünnen: mi alattvalók nem vagyunk! Menjünk! — a' bal oldalról sokan, a' jobb oldalnak pedig nagyobb része a' szálát oda hagyja. — Az ott maradtak közt is nagy láрма uralkodik. Clerc-Lasalle: mi alattvalók lenni nem akarunk! maradjanak itt az alattvalók. Montalivet elkezd beszélni, de mit? — a' szörnyű lármában érteni lehetetlen. Az ülésnek vége szakad.

A' következő nap (Jan. 5-kén) tartott Ülésben a' Protocollum felolvasása

után először is Tracy Ur szóllal meg azon nyilatkoztatással: hogy ő, az alatt való nevezet ellen tegnap tett kifogást helyesnek tartja, — noha az, a' Kamara nagyobb részének nem tetszett, — a' Centrumon — nem igaz, mert nem nagyobb rész az, melly annak ellene nem mondott. Tracy azt kívánta meghatározni: hogy, ellent nem állván az alatt való szónak, a' Ministertől tett magyarázása, az a' nevezet vettessék el, és hogy azzal, azon egybeköttetés kifejezésére, melly van a' Frantziák Királya, és polgárok között, kik ketten formálnak egy familiát, élni semmi időben többé ne lehessen. A' Petsét őrző: Mindnyájunknak ez a' Principiumunk: hogy köztünk a' Törvénynek van legfőbb tekintete. Úgy de annak végre hajtása a' Királyra van bízva, — a' Király tehát élő törvény. Ekkor a' petsét őrző, a' városi biztosságnak egy Felírását olvassa el, melly ezekkel a' szavakkal van berekesztve: mély tisztelettel, mindnyájan vagyunk Felsőgednek engedelmes szolgái és hűséges alattvalói (nevetés) a' több oldal kiáltja: E' tsak udvariság formája. Audry von Puyraveau. Az alatt való nevezetet maga a' sem hagyja helyben, ki az említett Felírást alá írta. — A' Petsét őrzőnek további megjegyzése az: hogy az esküvésformájában, a' Királynak és a' Chartának esküszünk hűséget, — jobb és bal felől: Nem! Nem! — a' centrumon: Igen! Igen! — jobbfelől: a' chartának esküszünk engedelmességet. Marchal: a' Király eránt való engedelmességre magunkat esküvéssel nem kötelezzük. A' Petsét őrző: hiszen ez a' kettő, egy. Marchal: Nem! A' Petsét-őrző: A' Király, mint Képviselője az Ország-
nak, és mint legfőbb végrehajtója a' törvénynek, nem egyéb élő törvénynél.

A' Chartát a' Királytól elválasztani lehetetlen, egyszerre esküszünk a' Királynak és a' Chartának hűséget. Levailant: igen is, a' Királynak hűséget, a' Chártának engedelmességet. A' Petsét őrző: ezen nevezettel: alattvalók, semmi principiumunkal ellenkező dolgot nem mondunk. A' Charta, a' Király; ezek teszik a' törvényt. Odilon-Barrot: Ha valaki, én nem szenvedhetem a' szóvitatást. De vagynak olyan esetek, a' mikor olly sok függ valamelly szótól, hogy tsak nem lehetetlen azt, egy politikai testnek Protestatio nélkül elhalgatni. Ezen szavak helyébe; Frantzia Ország Királya, szántszándékkal tevődött a' Juliusi Chartába ez a' kifejezés: Frantziák Királya, azért, mert az (Frantzia Ország Királya) azon egybeköttetést újítaná meg emlékezetünkben, melly volt a' Fejedelmektől örökbe nyert jószágok Urai és ezeknek siralmas állapotú adózó jobbágyaik között. Hasonlóképpen készakartva azért hagyódott ki a' Chárta elejéről ez a' szó: alattvalók, hogy azon új hatalom természetét, mellyet a' Júliusi revolutió teremtet, azzal is nyilvánvalóbbá tegyük és hogy a' volt 's a' mostani hatalom között való egységnek vagy hasonlóságnak még tsak nyoma se legyen. Ennek, nem pedig azon formának tekintetével kelle vala a' Ministernek elő állani, mellyen hihetően magok a' Felírás szerzői is keveset vagy semmit sem adtak. Nem ezen formákban áll a' Frantziák jussa, hanem a' Chartában, és azon lélekben, melly, mikor az készült, annak szerzőit igazgatta. Az a' Minister, a' ki a' beszélőszékből éppen most szállott le, még ezt a' kifejezést is igyekezett óltalmazni. Illyen dolog, Uraim! tsak a' X-ik Károly Ministereitől telhetett volna. Ha az 1814-diki Charta ural-

kodása alatt kelle vala ezen kifejezést: alatt való k magyaráznom, ezt mondtam volna: „A' Király élő törvény, azért is mi a' Királynak alattvalói vagyunk; mert a' Király Törvény. P e r r i e r: E' szerént az Úr a' Conventtel van egy értelemben? O d i l o n - B a r r o t: mi éppen úgy nem vagyunk a' Conventnek mint az isten gyanántimádott jussoknak igazgatása alatt. — V e l l i n k együtt az egész Nemzet vehette észre, hogy Revolutionnk idejétől fogva a' Király a' Frantziákhoz való beszédjeiben mindenkor megtartóztatta magát ezen kifejezéstől, alatt való k. Akárkinél is jobban esmeri a' Frantziák Királya, a' maga hatalmának természetét és eredetét. Minthogy valami nemtelen buzgóság, már több ízben igyekezett ezen hatalmat eredeti formájából kivenni, annyival szorosabb kötelességünk arra szemesen felvigyázni, és határozatosan protestálni ezen több ízben megújított kifejezés ellen, melly a' közönséges just és a' Chártát felforgatná. L a m e t h úgy vélekedik: hogy a' népfüggetlen uralkodása 32 millio Frantzia kezében egyszerre nem lehet — független uralkodó a' Nemzet azon a' napon, mellyen Követeit választja, más nap pedig már alatt való. — kiáltás a' jobb és bal oldalról: Kinek az alattvalója? L a m é t h: minden Frantziának ez a' közönséges vélekedése. — A' Király a' törvénnyel általellenben, a' törvénynek, — a' Frantziák pedig a' Királlyal szemben ennek vagynak alatta. A u d r y P u y r a v e a u utóljára azt vallá: hogy ő senkinek sem alatt valója, és az soha sem is lesz.

A' M o n t a l i v e t sokszor említett kifejezései ellen tett Protestatio így hangzik: „A' Követek Kamarájának azon tagjai, — kik a' f. e. Jan. 4-ik és 5-én tartott Ülésekben, fájdalommal voltak

kéntelenek hallani a' Király Ministereitől ezen kifejezéseket: Frantzia Ország Királya, és a' Királynak alattvalói, mellyek az 1830-ki Chártából, mint a' nemzet független uralkodásával egyenesen ellenkező principumok, ki töröltettek, — hazájoknak tartozott kötelességeket akarván teljesíteni, a' mondott kifejezések ellen, úgy mint a' mellyek az frantzia új Status jussait igyekeznek semmivétetni, nyilván protestálnak. Minthogy a' Praesidens az, ezen szavak elnyomása felett való voksolást meg nem engedte, a' melly ezen Protestationak törvényes és parlamentarisch character adott volna; az alólírtak tehát, amaz még előttök lévő egyetlen egy eszközhöz, nevezetesen a' Közönségessé való tételhez folyamodnak és ezennel adják tudtára az egész Frantzia Országának, hogy öka' Ministereknek fent érdeklött kifejezéseik ellen, úgy szintén azoknak minden lehető következesei ellen is forma szerént protestálnak. (131 tagok neve aláírása).

Betegségem nem engedvén, hogy a' tegnapi és mai Ülésben megjelenjek, kérem tisztii társaimat, fogadják el az én Protestationomat is azon két kifejezések ellen, mellyeket én úgy nézek, mint a' Juliusi Revolution tetemes sérelmet ejtő pontokat. Páris Jan. 5 kén 1832.

L a f a y e t t e.

Hogy a' Minister ezen kifejezést, (a' mit a' Protestatióban olvashatunk) Frantzia Ország Királya, használta, annyival inkább azt még óltalmazta volna is, a' Moniteur állhatatosan tagadja. Tudhatják, — ugymond a' Moniteur — az említett protestatio szerzői, hogy az alatt való szó felett történt tüzes és sokáig tartó szóvitatások alkalmával, ezen kifejezésről: Frantzia Ország Királya egy lélek sem emlékezett. Továbbá, ezen kifejezésről,

az a' Protestatio, melly Jan. 4-kén este mindjárt az Ülés végződésével készült, mélyen halgat, valamint a' Kamara Protocolluma is. Utoljára, ez a' kitétel: a' Frantziák Királya, a' Montalivét beszédjében igen sokszor előfordúl. A' honnan ezt a' természetes következtést húzzuk, hogy az említett vádnak nyomtatásbeli hiba után kellett származni.

A' Messenger des Chambres írja: Kevéssel ez előtt jelentődik a' törvénytörések előtt, hogy Páris zabolátlan-ságra hívó irásokkal tele van. A' Politzia a' dolgot tüstént nyomoztatja, a' bűnösök közül 16 ra rá akadtak, és Jan. 5-kén mindnyájukat tömlöztzre hányatja.

A' Moniteur Jan. 10-kén. Tegnap a' Börsében koholt és el is terjedt némely hamis hírek, nevezetesen, hogy Perier a' Ministeriumot valami rendkívül való módon oda hagyta, hogy Angliában a' Ministerium megváltozott, — hogy Grof Pozzo di Borgo és Perier közt valami olyan tüzes beszélgetés történt volna, melynek következtében az említett követ Parisból el távozott és hogy okvetetlen háború lesz, az egész várost rémülésbe hozták, — de különösen nagy változást ejtettek az adósságokról szóló levelek árában, melly sokaknak tetemes kárára szembe tűnő képpen le szállott. Utoljára a' Börse végződésével, mint egy 5 óra tályban jött világosságra, hogy az érdeklött hírek hamisak, és az adósság levelek ára le szállásának valóságos és egyedül való oka, az, hogy a' Kintsnek Tőpénztárosa (Centralcassier) Kassner hirtelen eltűnt. Némely magános levelek azt írják hogy ezen Tisztnek el szökése után a' Kintsben esett kár 20—25 Millióra megy, — melly summából az,

14 Milliót készpénzben vitt el magával, a' többit pedig játékban el vesztette. A' Messenger des Chambres azt állítja, hogy a' Kintsben, a' Kassner eltűnése miatt esett kár mennyisége még nem bizonyos — hanem a' dolog vizsgálásakörül forgolódo hiteles emberek szava után, úgy látszik, hogy nem több leg felyebb két Millió franknál. Ugyan csak a' Messenger des Chambres mondja azt is, hogy a' szerentsétlen Kassner nem szökött el, hanem Montmorencyban van, a' hol ő hajdan közönségesen tisztelt Maire-vólt. Ugyan ezt vallja Jan. 11-kén a' Courier Francais is, azzal a' hozzá tétellel, hogy Kassnert Montmorencyban, éppen azon szempillantásban fogták el, midőn már mindjárt meg fúlt volna. Mert a' mint mondják, egy olyan szobába zárkódott, a' mellyben szén égett.

N é m e t O r s z á g.

Hanauból Jan. 6-kán írják. Ismét nagy nyughatatlanság történt városunkban. Reá alkalmazatosságot, a' vámokra nézve szabott új rend, mellynek nálunk sok ellenségei vagynak — szolgáltatott. Szám szerint mintegy 3—4000 elégedetlenek seregelvén öszve a' vámhaz előtt, abba berontanak, minden benne talált dolgokat az ablakon az útszára hánynak, egy olyan kementzét is vetettek ki, mellyben éppen tűz vólt. Minekutánna már a' boszszús nép itten semmi olyast nem talált, a' minek árthatott volna, köteleket vévén magához, egész tsapatostól megyen azon vendégfogadóhoz, a' hol a' vámtisztek délután öszve szoktak gyűlni, és a' Vendégfogadóstól, az azok ellen forralt szörnyű tzélja kiabálása mellett azt kívánja, hogy az, a' vámtiszteket neki ad-

ja ki. De a' kik az alatt már Hanauból is kiszaladtak, és azoknak ezen okos tselekedetek vette elejét annak, hogy nagyobb gonoszság nem történt. A' polgár-gárda maga a' rendes katonaság nélkül elég volt a' nyughatatlanoknak szélyel verésére és a' tsendességnek estve li 9 órára a' legtökéletesebben való helyreállítására. Egyébaránt a' mozgás az egész tartományban felette nagy, félő hogy az Igazgatószék a' vám dolgában hozott új rendszabás fenn tartására kemény eszközökhöz lesz kénytelen folyamodni.

B r a s i l i a.

Rio de Janeiróból Oct. 13-kán indult levelek szerint egy brasiliai és anglus hadi hajón lévő emberek öszve veszték. A' dolog tsak hamar ütközötre került azzal a' kimenetellel, hogy a' Brasiliaiak egy anglus tisztet néhány hajóslegényekkel elfogván, azokat a' városba vitték. Erre az Anglus fő vezér, a' környüállásokhoz képest szükséges óltalmazás végett több fegyveres hajókat küld a' partokra. A' brasiliai külső Minister, ezen ellenséges álláson való nagy tsudálkozással ír az Anglus Consulnak, figyelmeztetvén azt a' dolognak lehető rossz következéseire. A' Consul az Anglusok nehézségeit hivatalosan és elég bőven elő adja. A' brasiliai Igazgatószék, a' veszekedés oka és Szerzője kinyomozására Biztosságot rendel.

B e l g a O r s z á g.

Gerlache Ur, a' követek Ramarája Praesidense, 's új esztendőkor a' Királyhoz küldött Követség feje, Ö Felségét a' következő beszéddel köszönté fel: Sire! a' Követek Ramarája mély

tisztelettel és ragaszkodással hódol Felségednek. Oh Sire! hártsak mind Felséged mind a' Nemzet a' beállott egész esztendőben mindenkor szedhetné a' Felséged nemes áldozattételeinek és fáradságos munkáinak gyümöltseit. A' belga Nemzet, függetlenségét és szabadságát azon Fejedelemnek köszöni, kit ő maga választott, — tudja azt Európa, — Belga Ország pedig róla soha elnem felejtkezhetik, hanem a' mint a' jótémény nagysága kívánja azért háládattossággal viseltetni soha meg nem szűnik. Felséged a' legterhesebb környüállások között tudta alattvalóinak szeretetét megnyerni. Senki sints, a' ki ezen igazságnak, mellyet egy egész nemzet megesmér, mérészlené magát ellenszegezni. Ez, Felségedre nézve Sire! a' legnemesebb jutalom, mi reánk nézve pedig az egyetértésnek, bátorságnak, állandóságnak és bódogságnak záloga.

A' Király 3-dik Januariusban délután 4 órakor érkezett meg Antverpiába.

L e n g y e l O r s z á g.

A' Varsói tanáts hirdetteti, hogy Fő hadi-Vezér Hrg Paskevits a' város szükölködő lakosai sorsán leendő könnyebbítés végett Levesfabrikát állittatott fel, mellyből naponként 1500 portio leves osztatik ki, — Fele a' telyességgel szegények számára fizetés nélkül, — másik fele pedig 3 lengyel garasért. Az, ezen jótémény nélkül szükölködőknek, a' kerületjebeli Biztosság levéllel kell felkészülve lenni, 's ha levest akarnak kapni, azt mindenkor mutatni.

A' fent említett tanáts tétette közönségessé ezt is: hogy a' városban való gyalog járás tsak éjfélig, a' kotsizás pedig az után is megengedődik. Min-

den közönséges helyek pedig, mint a' Kávéházak, Billard és pipázó szalák, nyáron tiz, télen pedig kilentz órakor bezáródjanak. A' Bálók, estveli mu'sika 's más e' féle közönséges mulatságokra a' városi tanátstól kell különösen engedelmet kérni.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoly Dec. 27-kén 1851- A' Porta a' görög revolutio kiütése után Bétsben, Párisban és Londonban lévő Követeit vissza híván, ezen hivatalok az ólta nem vóltak betöltve. Ez előtt egynehány nappal jelenti a' Reis Efen-di az Ausztriai Internuntiusnak, a' Szul-tán, azon maga elhatározását, melly szerént az, az Ausztriai Udvarhoz Követet fog küldeni és hogy azonhivatal-ra már ki is nevezte ugyan azt a' Maurojeni Jánost, a' ki ez előtt, mind a' két udvarnak tökéletes megelégedésével 1821-dik esztendeig viselte azt a' hivatalt. Az említett Követet kinevező Tsászári rendelésben, a' Nagy Úr, az Ausztriai Udvar eránt való mély tiszteletét és háládatosságát nyilatkoztatja azért, hogy ez ő eránta mindenkor bárátságos indulattal viseltetett.

A' Porta Mehmed Ali Basa ellen nagy készülteket tesz. Tudva van, hogy a' Porta ezt a' Helytartót a' minap megintette, — ki az intésre még tsak nem is felelvén, — ezáltal a' Császár eránt hűségtelen, sőt ellenséges indulatját jelentette. Mellyre nézve Nedschib Basának, — az Aleppói Fő Helytartónak, — nemkülömben a' Tripolis, és Dscherdei alhelytartónak meghagyattott, hogy a' mennyi sereget tsak lehet a' szomszéd Tartományokból szedjenek össze és azoknak Kórmányát vegyék által. A' Silistriai Kórmányosnak Meh-

med Basának pedig, Konstántzinápolyba hívódván, ugyan ott személyesen adatott ki az ezen hadat illető parantsolat. Ennek seregei Gallipoliból Á'siába már által is szállítottak. A' Tsászár, hadi hajói körül is rendkívül való szorgalommal dolgoztat, — hihetően azért, hogy ha a' szükség magával úgy hozza Mehmed Ali Basát mind szárazon mind vízen megtámadhassa.

A' Nagy Úr, a' Damascusiakhoz is, kiknek a' minap tett ellenséges mozgásaik, 's Helytartóikkal vólt méltatlan bánások módja, Olvasóink előtt nem esmeretlen — Amnestiát küldött, és az egész városnak meg engedett azon feltétel alatt, ha az, azon Meccába utazó társaságnak, melly innen Dec. 17-dikén 1851-ben az Ehdem Efen-di vezérlése alatt indult el, — szükséges eleséget készen tartja, és ez órától fogva a' felsőbb parantsolatokhoz szüntelen engedelmességgel viseltetik.

O r o s z O r s z á g.

A' Péter-vári Ujság a' többek közt a' haditanátsnak az imé itt következő törvényes ítéletét is közli: „A' következő hazaárulók vagy rangjok és jószáguktól való megfosztásra, vagy Sziberiába való számkivetésre büntetődtek. 1-szor Wolhiniai vólt Földes Urak: Zakrzewski és Lipski, a' kik Kerületeikben a' lázzadáshoz tett készültekről tudtak, még is az Igazgatószeéknél azok eránt jelentést nem tettek, — sőt a' mi több a' lengyelekkel, azoknak zászlója alá állván, Kowel városára rá törtek 's az ott lévő Magazint és Fegyvertárt kirablótták. 2.szor Ziroski, a' ki Wohlhiniában hasonlóképpen birtokos vólt. Ez az éppen említett bünökön kívül azt is tette, hogy

két fiját és 5 emberét felfegyverkezve küldött a' rebellisek seregébe, — másokat is lázzadásra indított. 5-or A' Vilnai helytartóságban Jankowski és Boguslawski. Ezek az Osmianaban lévő eleségtárt foglalták el, abból a' Korona gabonáját és pálinkáját a' fel-lázzadtak között kiosztották. Es minekutánna a' várost egy Orosz osztály megszállotta, abból kiszaladván, az erdőkben lappangottak, a' honnan azután 7 nappal jöttek haza, midőn a' városban helytartói Kórmányos rendeltetett.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Standard jelenti: Lisbonában a' Don Pedró hadiereje ellen nagy készületek tétetnek. Don Miguel mellett minden tüzesen buzog. Don Pedronak a' szárazra való kiszállása megakadályoztatására, már 50,000 ember készen áll.

A' Portsmouth Herald írja: hogy 4 regiment Irlandiában már elindult, ugyan azokat rövid nap alatt még három fogja követni. Az Igazgatás, úgy látszik, attól fél, hogy Irlandiában a' békesség megzavartatik.

A' Király Pairekét fog kinevezni. Mennyit? bizonytalan — azt hiszik mindenek hogy 40 Pairenél több nem fog tétetni, ez sem egyszerre. Az alsóháznak, magokat jól bíró tagjai között sokan ki vagynak írva.

A' Cholerának Gatesheadban (melly Cewcastlenak úgy szólván külső városa, mivel attól csak egy folyóvíz vá-

lasztja el) való terjedéséről az Anglus Ujságok azt beszélnek: hogy nagy része azoknak, kik a' betegségnek először lettek áldozatjaivá közép idejű és nem a' legszegényebb személyek voltak, 's egészséges levegőjű házakban laktak.

E l e g y e s D o l g o k.

A' Monitörnek Jan. 12-kén költ Ujság levelében ez van: „Ha az ember a' Le Temps nevű Párisi Ujságnak kész volna hinni; úgy a' Miniszteri Tanács Praesidense a' Hadi Miniszterrel ellenkezésben volna, és kén telenítették alattomban a' Collégája ellen dolgozni. — Elégnek tartjuk erre nézve csak azt megjegyezni, 's Olvasóinkat a' felől bizonyossá tenni, hogy ez az állítás tsupa költemény.

B é t s.

Bétsben és külső városaiban az epeveszély járvány nyavalyában Jan. 16-án déltől fogva Jan. 19-kén délig megbetegedett egy személy; kigyógyult — meghalt 1, orvoslás alatt van még 2.

A' Pénz folyamat Januárius' 19-dikén.
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	85 9/16
Az 1820-béli sorsosok:	178 3/5
Az 1821-béli hasonlók:	119 3/4
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji:	47 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1125 for. ton Conv. Pénzben.

Az 1-ső és 2-dik Számú Ujság leveleink elfogyván, ezeket újra nyomtattatjuk, 's akkor tisztelt Új Olvasóinknak azokkal szolgálni fogunk.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antak (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)